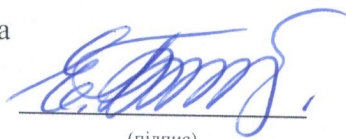

Переклад затверджений

Заступник генерального директора
Урядового офісу координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

К. Б. Блінда
(ініціали та прізвище)

28 грудня 2021 р.

02002L0065 — UA — 13.01.2018 — 003.001

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

► В **ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2002/65/ЄС**

від 23 вересня 2002 року

про дистанційну реалізацію споживчих фінансових послуг та про внесення змін до
Директиви Ради 90/619/ЄЕС і директив 97/7/ЄС та 98/27/ЄС

(ОВ L 271 09.10.2002, с. 16)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► М1	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2005/29/ЄС Текст стосується СЕП від 11 травня 2005 року	L 149	22	11.06.2005
► М2	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2007/64/ЄС Текст стосується СЕП від 13 листопада 2007 року	L 319	1	05.12.2007
► М3	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2015/2366 Текст стосується СЕП від 25 листопада 2015 року	L 337	35	23.12.2015

▼ В

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2002/65/ЄС

від 23 вересня 2002 року

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

►В **ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2002/65/ЄС**

від 23 вересня 2002 року

про дистанційну реалізацію споживчих фінансових послуг та про внесення змін до Директиви Ради 90/619/ЄЕС і директив 97/7/ЄС та 98/27/ЄС

(ОВ L 271 09.10.2002, с. 16)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
►М1	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2005/29/ЄС Текст стосується ЄЄП від 11 травня 2005 року	L 149	22	11.06.2005
►М2	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2007/64/ЄС Текст стосується ЄЄП від 13 листопада 2007 року	L 319	1	05.12.2007
►М3	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2015/2366 Текст стосується ЄЄП від 25 листопада 2015 року	L 337	35	23.12.2015

▼В

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2002/65/ЄС

від 23 вересня 2002 року

про дистанційну реалізацію споживчих фінансових послуг та про внесення змін до Директиви Ради 90/619/ЄЕС і директив 97/7/ЄС та 98/27/ЄС

Стаття 1

Мета і сфера застосування

1. Метою цієї Директиви є наближення законів, підзаконних нормативно-правових актів та адміністративних положень держав-членів щодо дистанційної реалізації споживчих фінансових послуг.
2. У випадку договорів про надання фінансових послуг, що охоплюють початкову угоду про надання послуг, з подальшим здійсненням послідовних операцій або серії окремих аналогічних операцій протягом тривалого часу, положення цієї Директиви застосовуються лише до початкової угоди.

За відсутності початкової угоди про надання послуг, проте зі здійсненням послідовних операцій або окремих аналогічних операцій протягом тривалого часу між одними і тими самими договірними

сторонами, статті 3 і 4 застосовуються лише у випадках, коли здійснюється перша операція. Проте, якщо жодна аналогічна операція не здійснюється протягом більше ніж одного року, наступна операція вважається першою у новій серії операцій, та, відповідно, застосовуються статті 3 і 4.

Стаття 2

Терміни та означення

Для цілей цієї Директиви:

- (a) «дистанційний договір» означає будь-який договір стосовно фінансових послуг, укладений між надавачем і споживачем згідно з організованою схемою дистанційних продажів або надання послуг, якою керує надавач, який для цілей такого договору використовує винятково один або декілька засобів дистанційної комунікації до моменту укладення договору включно;
- (b) «фінансова послуга» означає будь-яку послугу банківського, кредитного, страхового, індивідуального пенсійного, інвестиційного або платіжного характеру;
- (c) «надавач» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, публічну або приватну, яка, діючи у своїй комерційній чи професійній якості, є договірним надавачем послуг у рамках дистанційних договорів;
- (d) «споживач» означає будь-яку фізичну особу, яка, за дистанційними договорами, які охоплює ця Директива, діє для цілей, що виходять за межі її ремісничої, підприємницької або професійної діяльності;
- (e) «засоби дистанційної комунікації» означають будь-які засоби, які без одночасної фізичної присутності надавача і споживача можуть бути використані для дистанційної реалізації послуги між такими сторонами;
- (f) «довговічний носій» означає будь-який інструмент, який дає змогу споживачу зберігати інформацію, адресовану особисто йому, у спосіб, що уможливорює доступ до неї в майбутньому протягом періоду, достатнього для цілей такої інформації, та відтворення збереженої інформації в незмінному вигляді;
- (g) «оператор або надавач засобів дистанційної комунікації» означає будь-яку публічну або приватну, фізичну або юридичну особу, ремісника, підприємницька або професійна діяльність якої передбачає надання доступу надавачам до одного або декількох засобів дистанційної комунікації.

Стаття 3

Інформація для споживача до укладення дистанційного договору

1. Завчасно, перш ніж споживача буде зобов'язано будь-яким дистанційним договором або пропозицією, йому необхідно надати таку інформацію стосовно:

- (1) **надавача**
- (a) ідентифікаційні дані та основну діяльність надавача, географічну адресу, за якою надавач має осідок, і будь-яку іншу географічну адресу, яка є важливою у контексті відносин замовника з надавачем;
- (b) ідентифікаційні дані представника надавача, який має осідок у державі-члені, в якій споживач є резидентом, та географічну адресу, яка є важливою у контексті відносин замовника з представником, якщо такий представник є;
- (c) якщо споживач взаємодіє з будь-яким спеціалістом, окрім надавача, ідентифікаційні дані такого спеціаліста, повноваження, в рамках яких він діє у перед споживачем, а також географічну адресу, пов'язану з відносинами замовника із таким спеціалістом;

- (d) якщо надавач зареєстрований у торговому або аналогічному публічному реєстрі, торговий реєстр, у якому надавач зареєстрований, та його реєстраційний номер або аналогічний засіб ідентифікації у такому реєстрі;
 - (e) якщо діяльність надавача підпадає під дію схеми авторизації, дані відповідного наглядового органу;
- (2) фінансової послуги
- (a) опис основних характеристик фінансової послуги;
 - (b) загальну ціну, яка підлягає сплаті споживачем надавачу за фінансову послугу, у тому числі всі відповідні збори, видатки та витрати, а також усі податки, що сплачуються через надавача, або, якщо неможливо зазначити точну ціну, базу для обчислення ціни, що дає змогу споживачу перевірити її;
 - (c) у разі відповідного повідомлення, зазначення того, що фінансова послуга стосується інструментів, пов'язаних із особливими ризиками щодо їхніх специфічних характеристик, або операцій, які будуть виконані або ціна яких залежить від коливань на фінансових ринках поза контролем надавача, і того, що показники діяльності за минулі періоди не є показниками за майбутні періоди;
 - (d) повідомлення про можливість існування інших податків та/або витрат, що не сплачуються через надавача або стягуються ним;
 - (e) будь-які обмеження періоду, протягом якого надана інформація є дійсною;
 - (f) механізми оплати та виконання;
 - (g) будь-які спеціальні додаткові витрати для споживача за користування засобами дистанційної комунікації, якщо такі додаткові витрати стягуються;
- (3) дистанційного договору
- (a) існування або відсутність права на відмову відповідно до статті 6 та, у разі існування права на відмову, строк його дії та умови його здійснення, у тому числі інформацію щодо суми, яку від споживача може вимагатися сплатити на підставі статті 7(1), а також наслідки нездійснення такого права;
 - (b) мінімальний строк дії дистанційного договору у випадку фінансових послуг, які надаватимуться на постійній або регулярній основі;
 - (c) інформацію про будь-які права, які сторони можуть мати стосовно розірвання договору достроково або в односторонньому порядку відповідно до умов дистанційного договору, у тому числі будь-які штрафні санкції, передбачені договором для таких випадків;
 - (d) практичні вказівки щодо здійснення права на відмову, із зазначенням, *серед іншого*, адреси, на яку необхідно надсилати повідомлення про відмову;
 - (e) державу-член або держави-члени, законодавство яких надавач бере за основу для встановлення відносин зі споживачем до укладення дистанційного договору;
 - (f) будь-яке договірне положення про право, застосовне до дистанційного договору, та/або компетентний суд;
 - (g) якою мовою або мовами надаються договірні умови, а також попередня інформація, зазначена у цій статті, і, крім того, якою мовою або мовами надавач, за домовленістю зі споживачем, зобов'язується взаємодіяти під час строку дії цього дистанційного договору;
- (4) відшкодування

- (a) наявність або відсутність позасудового механізму врегулювання скарг і відшкодування шкоди для споживача, який є стороною дистанційного договору, та, якщо такий механізм існує, способи отримання доступу до нього;
- (b) існування гарантійних фондів або інших компенсаційних угод, які не охоплює Директива Європейського Парламенту і Ради 94/19/ЄС від 30 травня 1994 року про схеми гарантування депозитів (¹) та Директива Європейського Парламенту і Ради 97/9/ЄС від 03 березня 1997 року про схеми компенсації втрат інвесторів (²).

2. Інформація, зазначена у параграфі 1, комерційна мета якої повинна бути чітко визначена, надається у чіткій і зрозумілій формі будь-яким способом, що відповідає засобам дистанційної комунікації, які використовуються, з належним врахуванням, зокрема, принципів добросовісності у комерційних транзакціях, а також принципів, що регулюють захист осіб, які не можуть відповідно до законодавства держав-членів надати свою згоду, таких як неповнолітні особи.

3. У випадку голосового телефонного зв'язку

- (a) ідентифікаційні дані надавача та комерційна мета дзвінка, ініційованого надавачем, повинна бути чітко визначена на початку будь-якої розмови зі споживачем;
- (b) лише за умови прямої згоди споживача необхідно надати таку інформацію:
 - ідентифікаційні дані особи, що підтримує контакт зі споживачем, та її зв'язок з надавачем,
 - опис основних характеристик фінансової послуги,
 - загальну ціну, яка підлягає сплаті споживачем надавачу за фінансову послугу, у тому числі всі податки, що сплачуються через надавача, або, якщо неможливо зазначити точну ціну, база для обчислення ціни, що дає змогу споживачу перевірити її,
 - повідомлення про можливість існування інших податків та/або витрат, що не сплачуються через надавача або стягуються ним,
 - існування або відсутність права на відмову відповідно до статті 6 та, у разі існування права на відмову, строк його дії та умови його здійснення, у тому числі інформацію щодо суми, яку від споживача може вимагатися сплатити на підставі статті 7(1).

Надавач повинен інформувати споживача про те, що інша інформація є доступною за вимогою, а також про характер такої інформації. У будь-якому разі надавач повинен надати повну інформацію, коли він виконає свої зобов'язання згідно зі статтею 5.

4. Інформація про договірні зобов'язання, що надається споживачу на переддоговірному етапі, повинна відповідати договірним зобов'язанням, які впливали б із законодавства, яке застосовувалося б до дистанційного договору, якби останній було укладено.

Стаття 4

Додаткові вимоги до інформації

1. У разі існування положень у законодавстві Співтовариства, які регулюють фінансові послуги, що містять попередні вимоги до інформації, в доповнення до тих, які перелічені у статті 3(1), такі вимоги продовжують застосовуватися.
2. В очікуванні подальшої гармонізації держави-члени можуть підтримувати або вводити суворіші положення про попередні вимоги до інформації, якщо такі положення відповідають праву Співтовариства.
3. Держави-члени повинні повідомити Комісію про національні положення щодо попередніх вимог до інформації згідно з параграфами 1 і 2 цієї статті, якщо такі вимоги доповнюють вимоги, перелічені у

статті 3(1). Комісія враховує повідомлені національні положення в ході складання звіту, згаданого у статті 20(2).

4. Комісія повинна, з метою створення високого рівня прозорості усіма належними засобами, забезпечити, щоб інформація про національні положення, повідомлені їй, надавалася споживачам і надавачам.

▼МЗ

5. Якщо Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/2366 (³) також застосовується, замість положень щодо інформації відповідно до статті 3(1) цієї Директиви, крім пунктів (2)(c)–(g), 3(a), (d) та (e), а також 4(b), застосовуються положення статті 44, 45, 51 та 52 Директиви (ЄС) 2015/2366.

▼В

Стаття 5

Повідомлення договірних умов та попередньої інформації

1. Надавач повідомляє споживачу всі договірні умови, а також інформацію, зазначену у статті 3(1) і статті 4, в паперовій формі або на іншому довговічному носії, наявному та доступному для споживача, завчасно, перш ніж споживача буде зобов'язано будь-яким дистанційним договором або пропозицією.
2. Надавач повинен виконати своє зобов'язання згідно з параграфом 1 одразу після укладення договору, якщо договір укладено за запитом споживача з використанням засобу дистанційної комунікації, який не дає змоги повідомити договірні умови та інформацію відповідно до параграфа 1.
3. У будь-який час у ході договірних відносин споживач має право, за його запитом, на отримання договірних умов у паперовій формі. Крім того, споживач має право змінювати засоби дистанційної комунікації, що використовуються, крім випадків, коли це не суперечить укладеному договору або характеру наданої фінансової послуги.

Стаття 6

Право на відмову

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб споживачу було надано період тривалістю 14 календарних днів для відмови від договору без штрафних санкцій та без зазначення підстави. Проте цей період продовжується до 30 календарних днів у дистанційних договорах, пов'язаних зі страхуванням життя, що охоплюються Директивою 90/619/ЄЕС, та операціями щодо індивідуальних пенсій.

Період для відмови починається:

- або з дня укладення дистанційного договору, окрім як стосовно зазначеного страхування життя, коли граничний строк починається з моменту інформування споживача про укладення дистанційного договору, або
- з дня отримання споживачем договірних умов та інформації відповідно до статті 5(1) або (2), якщо це стається пізніше дати, вказаної у першому абзаці.

Держави-члени, крім права на відмову, можуть передбачити, щоб можливість примусового виконання договорів, які стосуються інвестиційних послуг, було тимчасово зупинено на відповідний період, передбачений у цьому параграфі.

2. Право на відмову не застосовується до:

- (a) фінансових послуг, ціна на які залежить від коливань на фінансовому ринку поза контролем надавача, що можуть виникати протягом періоду відмови, зокрема, послуг, що стосуються:
 - іноземної валюти,

- інструментів грошового ринку,
 - обігових цінних паперів,
 - паїв в компаніях колективного інвестування,
 - ф'ючерсних контрактів, у тому числі еквівалентних розрахункових інструментів,
 - угод про форвардну відсоткову ставку (FRA),
 - свопів відсоткових ставок, валютних свопів та свопів акцій,
 - опціонів на придбання або розпорядження будь-якими інструментами, зазначеними у цьому пункті, у тому числі еквівалентними розрахунковими інструментами. Ця категорія включає, зокрема, опціони на валюту та на відсоткові ставки;
- (b) полісів страхування подорожуючих за кордон і страхування багажу або аналогічних короткострокових страхових полісів зі строком дії менше місяця;
- (c) договорів, виконання яких повністю завершено обома сторонами за прямим запитом споживача до здійснення споживачем його права на відмову.

3. Держави-члени можуть передбачити, що право на відмову не застосовуватиметься до:

- (a) будь-якого кредиту, початково призначеного для придбання або збереження прав власності на землю або на будівлю, яку вже побудували або планують побудувати, або для ремонту чи покращення будівлі, або
- (b) будь-якого кредиту, забезпеченого або заставою на нерухоме майно, або правом стосовно нерухомого майна, або
- (c) заяв споживачів, які користуються послугами посадової особи, за умови, що така посадова особа підтверджує, що споживачу гарантуються права згідно зі статтею 5(1).

Цей параграф не обмежує право на час для роздумів на користь споживачів, які є резидентами у таких державах-членах, в яких воно існує, на момент ухвалення цієї Директиви.

4. Держави-члени, які користуються можливістю, визначеною у параграфі 3, повідомляють про це Комісію.

5. Комісія повинна надати інформацію, повідомлену державами-членами, Європейському Парламенту і Раді, а також повинна забезпечити її доступність для споживачів і надавачів, які її запитують.

6. Якщо споживач здійснює своє право на відмову, він повинен, до закінчення відповідного кінцевого строку, повідомити про це відповідно до практичних вказівок, наданих йому згідно зі статтею 3(1)(3)(d), у спосіб, що може бути підтверджений відповідно до національного права. Кінцевий строк вважатиметься дотриманим, якщо повідомлення, у разі його надання у паперовій формі або на іншому довговічному носії, наявному та доступному для одержувача, відправлене до закінчення кінцевого строку.

7. Ця стаття не застосовується до кредитних договорів, анульованих за умовами статті 6(4) Директиви 97/7/ЄС або статті 7 Директиви Європейського Парламенту і Ради 94/47/ЄС від 26 жовтня 1994 року про захист покупців у певних сферах укладення контрактів, що стосуються купівлі права на використання нерухомості на тимчасовій основі (⁴).

Якщо до дистанційного договору стосовно певної фінансової послуги додано інший дистанційний договір стосовно послуг, що надаються надавачем або третьою особою на підставі угоди між третьою особою та надавачем, такий додатковий дистанційний договір анулюється, без жодних штрафних санкцій, якщо споживач здійснює своє право на відмову, як передбачено у статті 6(1).

8. Положення цієї статті не обмежують законів та підзаконних нормативно-правових актів держав-членів, які регулюють анулювання або розірвання або незастосовність дистанційного договору або

права споживача на виконання його договірних зобов'язань до настання строку, встановленого у дистанційному договорі. Зазначене застосовується незалежно від умов і правових наслідків анулювання договору.

Стаття 7

Оплата послуги, наданої до відмови

1. Якщо споживач здійснює своє право на відмову згідно зі статтею 6(1), від нього може вимагатися лише оплата, без зайвої затримки, послуги, фактично наданої надавачем відповідно до договору. Виконання договору може розпочатися лише після надання споживачем його згоди. Сума, що підлягає сплаті, не повинна:

— перевищувати суму, яка є пропорційною обсягу вже наданих послуг, у порівнянні з повним обсягом за договором,

— у будь-якому разі становити суму, яка могла б розглядатися як штраф.

2. Держави-члени можуть передбачити, щоб від споживача не вимагалася сплата жодної суми при відмові від договору страхування.

3. Надавач не може вимагати від споживача сплатити будь-яку суму на підставі параграфу 1 крім випадків, коли він зможе довести, що споживача було належним чином повідомлено про суму, що підлягає сплаті, відповідно до статті 3(1)(3)(а). Проте у жодному разі він не може вимагати такої сплати, якщо він розпочав виконання договору до закінчення періоду відмови, передбаченого у статті 6(1), без попереднього запиту споживача.

4. Надавач повинен, без зайвої затримки і не пізніше, ніж протягом 30 календарних днів, повернути споживачу будь-які суми, які він отримав від нього відповідно до дистанційного договору, окрім суми, зазначеної у параграфі 1. Цей період починається з дня отримання надавачем повідомлення про відмову.

5. Споживач повинен повернути надавачу будь-які суми та/або майно, яке він отримав від надавача, без зайвої затримки і не пізніше, ніж протягом 30 календарних днів. Цей період починається з дня відправлення споживачем повідомлення про відмову.

▼ M2 _____

▼ M1

Стаття 9

З урахуванням заборони практики торгівлі з розрахунку на інертність покупця, встановленої у Директиві Європейського Парламенту і Ради 2005/29/ЄС від 11 травня 2005 року стосовно недобросовісних комерційних практик бізнесу щодо споживачів на внутрішньому ринку (⁵), та без обмеження положень законодавства держав-членів про мовчазне продовження строку дії дистанційних договорів, якщо такі правила дозволяють мовчазне продовження строку дії, держави-члени повинні вжити заходів зі звільнення споживача від будь-якого зобов'язання у разі випадків незапитуваного надання послуг, при цьому відсутність відповіді не повинна вважатися згодою.

▼ B

Стаття 10

Небажані комунікації

1. Використання надавачем таких засобів дистанційної комунікації вимагає попередньої згоди споживача:

(а) системи автоматичного виклику, що не потребують втручання людини (пристрої автоматичного виклику);

(b) апарати факсимільного зв'язку.

2. Держави-члени пересвідчуються, що засоби дистанційної комунікації, окрім зазначених у параграфі 1, якщо вони надають можливість індивідуальних комунікацій:

(a) не дозволяються, крім випадків, коли отримано згоду відповідних споживачів, або

(b) можуть використовуватися, лише якщо споживач не висловив своє чітко виражене заперечення.

3. Заходи, зазначені у параграфах 1 і 2, не повинні тягнути за собою витрат для споживачів.

Стаття 11

Санкції

Держави-члени повинні передбачити відповідні санкції у разі недотримання надавачем національних положень, ухвалених на виконання цієї Директиви.

Вони можуть передбачити з цією метою, зокрема, що споживач може анулювати договір у будь-який час, на безоплатній основі та без штрафних санкцій.

Такі санкції повинні бути дієвими, пропорційними та стримувальними.

Стаття 12

Імперативний характер положень цієї Директиви

1. Споживачі не можуть відмовитися від прав, наданих їм цією Директивою.

2. Держави-члени повинні вживати заходів, необхідних для забезпечення того, щоб споживача не було позбавлено захисту, наданого цією Директивою, через вибір права країни, що не є членом, як права, застосовного до договору, якщо такий договір має тісний зв'язок з територією однієї або декількох держав-членів.

Стаття 13

Врегулювання в судовому та адміністративному порядку

1. Держави-члени пересвідчуються, що існують належні і дієві засоби для забезпечення дотримання цієї Директиви в інтересах споживачів.

2. Засоби, зазначені у параграфі 1, повинні включати положення, відповідно до яких один або більше вказаних нижче органів, як визначено національним правом, можуть згідно з національним правом звертатися до судів або компетентних адміністративних органів для забезпечення застосування національних положень з метою імплементації цієї Директиви:

(a) публічні органи або їх представники;

(b) організації споживачів, що мають законні інтереси у сфері захисту споживачів;

(c) професійні організації, що мають законні інтереси діяти.

3. Держави-члени повинні вживати необхідних заходів для забезпечення того, щоб оператори та надавачі засобів дистанційної комунікації припинили застосування практик, які визнано такими, що суперечать цій Директиві, на підставі судового рішення, адміністративного рішення або рішення, винесеного наглядовим органом та повідомленого ним, якщо такі оператори або надавачі можуть вчинити такі дії.

Стаття 14

Позасудове врегулювання

1. Держави-члени повинні сприяти встановленню або розробленню належних і дієвих позасудових процедур врегулювання скарг і відшкодування шкоди для врегулювання спорів споживачів щодо фінансових послуг, що надаються дистанційно.
2. Держави-члени повинні, зокрема, заохочувати органи, відповідальні за позасудове врегулювання спорів, до співпраці у вирішенні транскордонних спорів стосовно фінансових послуг, що надаються дистанційно.

Стаття 15

Тягар доказування

Без обмеження статті 7(3), держави-члени можуть встановити, щоб тягар доказування стосовно зобов'язань надавача з інформування споживача та згоди споживача на укладення договору і, залежно від випадку, його виконання, було можливо покласти на надавача.

Будь-яка договірна умова або положення про те, що тягар доказування дотримання надавачем всіх або частини зобов'язань, покладених на нього відповідно до цієї Директиви, повинен покладатися на споживача, вважається несправедливою умовою у розумінні Директиви Ради 93/13/ЄЕС від 5 квітня 1993 року про несправедливі умови в споживчих договорах (⁶).

Стаття 16

Перехідні заходи

Держави-члени можуть встановлювати національні правила, які відповідають цій Директиві, для надавачів, що мають осідок у державі-члені, яка ще не транспонувала цю Директиву, та законодавство якої не передбачає зобов'язань, які відповідають зобов'язанням, передбаченим у цій Директиві.

Стаття 17

Директива 90/619/ЄС

У статті 15(1) Директиви 90/619/ЄЕС текст першого підпараграфа викласти в такій редакції:

«1. Кожна держава-член повинна передбачити, щоб власнику полісу, який укладає індивідуальний договір страхування життя, було надано період тривалістю 30 календарних днів з моменту його інформування про укладення договору, протягом якого він може анулювати договір.»

Стаття 18

Директива 97/7/ЄС

Внести до Директиви 97/7/ЄС такі зміни:

1. перший абзац статті 3(1) викласти в такій редакції:

«— стосовно будь-якої фінансової послуги, до якої застосовується Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/65/ЄС від 23 вересня 2002 року про дистанційну реалізацію споживчих фінансових послуг та про внесення змін до Директиви Ради 90/619/ЄЕС і директив 97/7/ЄС та 98/27/ЄС (^{*1}),

2. додаток II вилучити.

Стаття 19

Директива 98/27/ЄС

До додатка Директиви 98/27/ЄС додати такий пункт:

«11. Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/65/ЄС від 23 вересня 2002 року про дистанційну реалізацію споживчих фінансових послуг та про внесення змін до Директиви Ради 90/619/ЄЕС і директив 97/7/ЄС та 98/27/ЄС (*²).

Стаття 20

Перегляд

1. Після імплементації цієї Директиви, Комісія повинна перевірити функціонування внутрішнього ринку фінансових послуг на предмет реалізації таких послуг. Вона повинна намагатися проаналізувати та деталізувати труднощі, з якими зіштовхуються або можуть зіштовхнутися як споживачі, так і надавачі, зокрема, які виникають внаслідок відмінностей між національними положеннями стосовно інформації та права на відмову.

2. Не пізніше 09 квітня 2006 року Комісія повинна відвітувати перед Європейським Парламентом і Радою щодо проблем, з якими зіштовхуються як споживачі, так і надавачі, які прагнуть купити і продати фінансові послуги, та повинна надати, залежно від випадку, пропозиції щодо внесення змін та/або подальшої гармонізації положень щодо інформації та права на відмову у законодавстві Співтовариства стосовно фінансових послуг та/або положень, охоплених у статті 3.

Стаття 21

Транспозиція

1. Держави-члени повинні ввести в дію закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання вимог цієї Директиви, щонайпізніше до 09 жовтня 2004 року. Вони негайно інформують про них Комісію.

Якщо держави-члени ухвалюють такі інструменти, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням у разі їх офіційної публікації. Методи здійснення такого покликання визначають держави-члени.

2. Держави-члени повинні передавати Комісії тексти основних положень національного права, які вони ухвалюють у межах сфери застосування цієї Директиви, разом із таблицею, в якій зазначається, яким чином положення цієї Директиви відповідають ухваленим національним положенням.

Стаття 22

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності в день її опублікування в *Офіційному віснику Європейських Співтовариств*.

Стаття 23

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

(¹) ОВ L 135, 31.05.1994, с. 5.

(²) ОВ L 84, 26.03.1997, с. 22.

(³) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2015/2366 від 25 листопада 2015 року про платіжні послуги на внутрішньому ринку, про внесення змін до директив 2002/65/ЄС, 2009/110/ЄС, 2013/36/ЄС і Регламенту (ЄС) № 1093/2010 та про скасування Директиви 2007/64/ЄС (ОВ L 337, 23.12.2015, с. 35).

(⁴) OB L 280, 29.10.1994, c. 83.

(⁵) OB L 149, 11.06.2005, c. 22.

(⁶) OB L 95, 21.04.1993, c. 29.

(^{*1}) OB L 271, 09.10.2002, c. 16.»;

(^{*2}) OB L 271, 09.10.2002, c. 16.»